אור הרשב"י

וגניז בכתר עד זו"ן, לכן אנחנו מיחדים הדיבור והבקשה על שם הוי"ה ב"ה, אך באמת המקור של המשכת השפע וההארה הוא מן אין סוף המאציל הכל, ולו לבדו הכח להשפיע בנאצלים כולם ולחדש שפע תמיד, וכאשר אנחנו מבקשים הבקשות שלנו הדברים עולים לאוזן ז"א בסוד הטה ה' אזנך ושמע ומשם יעלו ויגיעו מדרגא לדרגא עד אין סוף, ואז משם תהיה הפעולה שימשך השפע מן אין סוף לעתיק ומעתיק לא"א ומן א"א לאו"א ומן או"א לזו"ן, ומהם יגיע לנו. וזכור תמיד הכלל הזה שכתב מוה"ר זלה"ה, והוא כללו של דבר, ישים האדם שם ההוי"ה נגד עיניו כמ"ש שויתי ה' לנגדי תמיד כי בו נכלל הכל אור המאציל והנאצלים כולא חד. וארחיב לך הדבור יותר בזה והוא כי באמת דבר זה ידוע ומפורסם מדברי זוה"ק ורז"ל כי אע"פ שאין סוף ב"ה אין בו שם ותואר כלל עכ"ז נקרא הוא בכל השמות הכתובים בתורה וכמ"ש ברעיא מהימנא פרשת בא וז"ל, לבתר דעבד האי דיוקנא דמרכבה דאדם עילאה נחית תמן ואתקרי בההוא דיוקנא הוי"ה בגין דישתמודעון ליה במידות דיליה ונקרא א"ל אלהי"ם שד"י צבאו"ת אהי"ה, בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה איך יתנהיג עלמא בחסד ובדינא כפום עובדהון דבני נשא וכו'. ע"ש. הרי שכל השמות הקודש הכתובים בתורה הוא נקרא בהם מפני שכל שמות הקודש שהן הם עצם הספירות אין להם מציאות אלא ע"י אין סוף המיחד אותם ומאיר ומשפיע בהם, יען כי אחר שהאציל כל הספירות הוא מתפשט בהם ומחיה ומעמיד ומקיים אותם ובלעדו אין לכל הספירות והשמות מציאות וקיום ולא שום פעולה. ונמצא כל תפלותינו הם לאין סוף, כי בלעדו אין מי שיחדש שפע ויתן, כי הוא לבדו יש לו כח לחדש תמיד לפי שאין לו סוף, משא"כ בנאצלים שאין להם אלא לעצמן מה שניתן להם, וכמ"ש מוה"ר ז"ל שער מ"ן ומ"ד פרק ז' והבאתי דבריו לעיל. ומפני שאין אנחנו יכולים לכנות בו שום שם ותואר וכנוי לכן אנחנו מתפללים אליו על ידי הספירות אשר האצילם, כי שם שייכי השמות והכנויים הכתובים בתורה ובסדר תפלותינו, ושם נוכל לדבר עמו ולקרא אותו בכל השמות במחשבה ורעותא דליבא כי אורו מתפשט בתוכם ומחיה אותם ופועל בהם כל הפעולות, ואין שום פעולה נפעלת מבלעדי כח שפעו והשגחתו.

ולכן ארז"ל בספרי, כה' אלהינו בכל קראנו אליו, אליו ולא למדותיו. פירוש – הספירות. כי באמת הכונה צריך להיות אליו וכאמור. וידוע הוא כי אור האין סוף המתפשט בספירות הוא הוא נשמתא דחיי שהזכיר רשב"י זיע"א באדרא רבא דף קמ"א ע"ב. וז"ל, ויפח באפיו נשמת חיים טברקא דנושפנקא גו בגו, וכל דא למה, בגין לאשתלפא ולעיילא ביה סתים דסתימא עלאה עד סופא דכל סתימין נשמתא דכל חיי דעילא ותתא תליין מההיא נשמתא

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְנָפַק לְמִנְדַּע אָרְחוֹי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב,

אור הרשב"י

ומתקיימי בה, ויהי האדם לנפש חיה לאתרקא ולעיילא בתיקונין בגוונא דא ולאשלפא להההיא נשמתא מדרגא לדרגא עד סופא דכל דרגין בגין דיהוי ההיא נשמתא משתכחא בכלא ומתפשטא בכלא, ולמהוי כלא ביחודא חד ומאן דפסיק האי יחודא מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא ומחזי דאית נשמתא אחרא בר מהאי ובגין כך ישתצי הוא ודכרניה מן עלמא לדרי דרין עכ"ל. והבן בדברים כי בם תמצא הדברים שכתבנו לעיל.

וזכורנא תמיד מ"ש רשב"י זי"ע באדרא רבא וז"ל כללא דכל מלין עתיקא דעתיקין וזעיר אנפין כולא חד, כלא הוה, כלא הוי, כלא יהא, לא ישתני, ולא משתני, ולא שנא, וכתב מוה"ר זלה"ה בשער מאמרי רשב"י בביאור האדרא רבא הכונה כי א"א הוא אוחז כל קומת עולם האצילות ומתלבש תוך או"א וזו"ן ונמצא כי עתיקא דעתיקין כולל את ז"א ואת כולם והכל דבר אחד זה לבוש לזה וזה לבוש לזה, ע"ש. והוא הדבר אשר כתבנו לעיל כי באמת אותיות ההוי"ה הם כוללים כל הפרצופים ובכל פרצוף יש בו בפרטות אותיות ההוי"ה אך הואיל וזו"ן הם סופא דכל דרגין לכן הז"א נקרא בשם הוי"ה בסתם הכולל, ואנחנו הואיל ונשמתינו מזו"ן נקראים אנחנו בנים להם, לכן אין אנחנו יכולים לדבר ולבקש כי אם מז"א, כי הוא אבינו, אך באמת כוונתינו הוא לקבל מן אור אין סוף המתפשט ומסתתר בתוכו בהתלבשות כל הפרצופים העליונים כולם, כי הכל הם באחדות אחד גמור.

והבטנא וראה מ"ש בזוה"ק פרשת בלק דף קצ"א וז"ל, והאי ישראל כל מפתחן דמהימנותא ביה תליין ואיהו משתבח ואמר ה' אמר אלי בני אתה והכי הוא ודאי דהא אבא ואימא אעטרו ליה ובריכו ליה בכמה ברכאן ואמרו ופקידו לכלא נשקו בר נשקו ידא להאי בר כביכול שולטנו יהב ליה על כלא דכלא יפלחון ליה וכו'. ע"ש. ועוד ראה נא בזוה"ק פ' יתרו דף פ"ה ע"א וז"ל, אי מלכא ומטרוניתא מסתכמין כלא מסתכמין באתר דאלין משתכחין כלא משתכחין ע"ש. ובפרשת אמור דף צ"ו ע"א, כל קשירו דעלאי ותתאי בהאי אתר דאקרי ישראל אשתכח. ע"ש.

הרי שכל הפרצופים העליונים נקשרים ומסתכמין עם זו"ן, שעל ידם מתנהג העולם בכח כל השתלשלות עד אין סוף הפועל האמיתי, וכדרך שהגוף פועל כל הפעולות בכח הנשמה, כן זה. ושינוי ההנהגות תלוי בהכנתם של זו"ן כי כאשר זו"ן הם בתיקונם ובשלימותם יונהג העולם בחסד וברחמים, וההפך ח"ו בהפך, והתחתונים ע"י מעשיהם הם הגורמים הכנתם ותיקונם של זו"ן, ולכן הדינין שהם לצורך ההנהגה ליתן שכר טוב

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אור הרשב"י

לצדיקים ולהפרע מן הרשעים נגלו בז"א והוא פועל אותם בכח החיים העליונים המתקשרים בו.

ומאחר שעיקר גילוי הויותי"ו יתברך נתגלה בז"א שם הוי"ה בסתם הוא בתפארת. וכמ"ש בזוה"ק בפרשת ויקרא דף י"א ע"ב, וז"ל, שתיתאה יהו"ה רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא קשרא די מהימנותא אחיד לכל סטרין ודא תפארת ישראל. עכ"ל. ע"ש. ועיין בעץ חיים שער השמות פרק וא"ו, שכתב וז"ל, התפארת דז"א כל שלשה בחי' שבו שהם פנימיות ואמצעיות וחיצוניות הכל הוא שם הוי"ה וזהו טעם שאין הוי"ה נקרא בעצם כ"כ כמו בתפארת כנודע, ושם פנימי שבו הוא במלוי אלפין, וזה סוד שהתפארת נקרא אדם, שהוא כך בגימטריא, עכ"ל. ע"ש. וכתב הרב מקדש מלך ז"ל בפ' בלק דף קצ"א וז"ל, ויובן ע"פ מ"ש ביחודים כי עיקר גילוי הויותי"ו יתברך נתגלה בתפארת, וממנו ולמעלה הוא סתום. ודבר זה מבואר גם כן בליקוטי תורה בפרשת ויצא, ששם הוי"ה נתגלה דוקא בתפארת, ולכן בתפארת כל השלשה כלים שלו הכל הוא שם הוי"ה כמבואר בשער השמות, כי שם הוא עיקר הגילוי, ואו"א מגלים שם פעולתם, ומכ"ש אורות שלמעלה מהם, ולכן נתבאר בפירוש אגדות שהתפארת שבתפארת הוא עצם החתן, כי שם הוי"ה אשר מורה על אין סוף ב"ה שהוא היה הוה ויהיה נתגלה שם, ולפיכך שמו תפארת מפני ששם נגלו פארות וענפים של כל הספירות. ולכן אמרו בזוהר מאן דנטיל שמשא נטיל כלא, עכ"ל זלה"ה. ולכן סידר הרב החסיד הרש"ש ז"ל בתפלה של כל יום וז"ל עילת כל העלות המתלבש בי"ס דאצילות ע"י שמו הגדול המתגלה בתפארת ומלכות וכו' ע"ש. גם סידר בזה הלשון, הוא היה טמיר וגניז בכתר והוא הוה המתלבש בי"ס דאצילות והוא יהיה שמתגלה בתפארת ומלכות וכו'. ע"ש.

ובזוהר פרשת האזינו דף רצ"ז ע"א איתא, וז"ל, זכאה חולקיה מאן דקרי למלכא וינדע למקרי כדקא יאות, ואי איהו קרי ולא ידע למאן דקרי אתרחיק קב"ה מניה דכתיב קרוב ה' לכל קוראיו וכו' למאן קרוב, חזר ואמר לכל אשר יקראוהו באמת, וכי אית מאן דיקרי ליה בשקרא א"ר אבא אין, ההוא מאן דקרי ולא ידע למאן דקרי, מנלן דכתיב לכל אשר יקראוהו באמת מאי באמת בחותמא דגושפנקא דמלכא דהוא שלימו דכלא (פירוש ז"א הנקרא אמת והוא שלימו דכלא ע"ד מ"ש לעיל) זכאה חולקיה למאן דעאל ונפק למנדע ארחוי דקב"ה וע"ד כתיב וארח צדיקים כאור נגה וכו'. עכ"ל. ע"ש.

ואחר שידעת כל זאת בין תבין מעצמך כי מה שאנחנו מזכירים תפילות ובקשות שמות הפרצופים העליונים כמו שתמצא בתפלת ויהא רעוא הנזכרת בספר הכונות בסעודות שבת, וכן תמצא עוד תפלות שזכרנו בכתר מלכות כמו יהא רעוא מעתיק יומין לגלאה מצחא וכו', וכן יהא רעוא מעתיק יומין טבא

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

(משלי ד) **וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ וְגו'. וּכְתִיב** (ישעיה ס) **וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים וְגו'** אשרי חלקו של מי שנכנס בסודות ויצא משם בשלימות, בכדי לדעת את דרכי הקב"ה והיאך לעובדו בעבודת הלב דתפילה כראוי, כי בו נאמר 'ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום', וכ"כ עוד 'ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ', דהיינו שהעושה כן הוא במדרגת צדיק היורש את הארץ דמלכות[קמח].

אור הרשב"י

דעינא וכו', וכיוצא בזה. הנה מלבד שכל כונתינו בזה הוא לאור אין סוף שבתוכם, הנה גם כן צריך אתה לדעת שאין כונתינו לבקש מעתיק יומין בפרטות ולייחד אליו הדיבור הזה של הבקשה, כי לא נוכל להשיג בדרך זה, אלא אנחנו מבקשים מן ז"א שיהיה לו רצון לעורר הרצון מעתיק יומין וכונתינו להעלות קול דברינו ובקשתינו לאוזן ז"א, והוא ברצונו הטוב יגביר הרחמים ויעורר הרחמים ויעלה הדבר מדרגא לדרגא עד אין סוף, כי הוא הפועל האמיתי ע"ד שכתבנו לעיל. וכן כאשר תמצא כמה בקשות בר"מ ובזוה"ק ובאד"ר מן רשב"י על החברים בריך ברי לעתיק יומין רעוא דמצחא תשכח בשעתא דתצטריך ליה וכן עתיק יומין יפקח עינא דא עלך וכו'. וכיוצא בזה. הנה ודאי הוא היה מכוון לאור אין סוף המתפשט בהם ועוד גם כן כונתו להעלות בקשתו הנז' לז"א ואין כונתו להמשיך שפע מן עתיקא קדישא בפרטות בלתי התלבשות ז"א כי דבר זה לא אפשר להיות. וכמ"ש.

ודבר זה מפורש יוצא להדיא בדברי רבינו האר"י זיע"א בשער מאמרי רשב"י זיע"א בפרשת תרומה וז"ל, ומטעם זה לא נתכסו האזנים העליונים (פירוש אזן א"א) בשיער כי גדולה תפלה שעולה עד מקום גבוה בלי אמצעי ובלי הפסק שום דבר ואין שום דין מעכב וכו' וזה על ידי ז"א המתקן עצמו על ידי התפלה והוא מעלה התפלה לפניו (פירוש. לא"א) וכבר כתבנו זה למעלה, ובמצחא אמרינן באדרא דכד סליקו צלותהון דישראל לקמי עתיק יומין ובעי לרחמא על בנוי גלי מצחא דרעוא דרעוין וכו' והיינו ע"י ז"א המעלה התפלה שם והיינו דלא קאמר כד שמע עתיק יומין צלותהון דישראל או כד קביל צלותהון, עכ"ל. זלה"ה ע"ש. הרי הדבר מפורש בדברי רבינו זלה"ה כאשר כתבנו.

[קמח] וכדאיתא בשער הכוונות – דרושי הלילה דרוש ד' הכלל העולה מזה הוא שצריך האדם להתנהג באופן זה שנבאר (דהיינו לעשות המצוות ולכוון את כוונותיהם כראוי), ועי"כ יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ומושכין עליו חוטי של חסד ביום ויהיה נקרא מכלל בני היכלא דמטרוניתא קדישא.

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000